

آنان در خطر اخراج هستند

در صورت بازگردانده شدن به ایران
چیزی جز زندان و شکنجه در انتظار آنان نخواهد بود
مترجم: فرح شیلاتری

روزنامه "دالا- دموکراتن" (Dala Demokraten) گفتگویی با خانم سحر نیازی، فعال حقوق زنان داشته که در تاریخ سوم آگوست سال جاری به زبان سوئدی به چاپ رسیده است. در زیر، شرح گفتگوی سحر نیازی با "رولاند انگوال" گزارشگر روزنامه سوئدی دالادموکراتن به زبان فارسی ارائه می‌گردد:

در ایران، زنان عملاً از هیچ حقوقی برخوردار نیستند. آنها نمی‌توانند همجنس‌گرا باشند یا تغییر مذهب دهند. اگر معلوم شود که زنی همجنس‌گرا است و یا تغییر مذهب داده است چیزی جز زندان و یا بدتر از آن مرگ در انتظارش خواهد بود.

سحر که خود فمینیست است و مجبور به فرار از ایران پس از انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۰۹ شده است، می‌گوید:

- در طرح جداسازی جنسیتی در ایران، حتی در کلاس‌های دانشگاه، باید مردان و زنان جدا از هم باشند.

سحر همراه با شوهر و پسرش به سوئد پناه آورده است. پدر شوهر او در جنگ علیه عراق در دهه ۱۹۸۰ کشته شد. به همین دلیل، تمامی بستگان نزدیک او موفق به دریافت حمایت مالی از سوی نظام شده‌اند. در این میان، کسانی که کاملاً به نظام حاکم وفادار نباشند به سختی مجازات می‌شوند. در سال ۲۰۰۹، شوهر سحر به دلیل شرکت در اعتراضات علیه نظام

بازداشت شد و بار دوم که در تظاهرات خیابانی توسط نیروهای اسلامی دستگیر شد، با حمله مردم به نیروهای لباس شخصی موفق به فرار شد اما کارت شناسایی وی نزد آنان مانده بود. بنابراین، او به شدت در خطر بازداشت مجدد قرار داشت.

در نتیجه، سحر نیازی و شوهر او مجبور به فرار از کشور و پناه آوردن به سوئد و سپس به شهر هدمورا شدند. درست پیش از سال نو، این خانواده از اداره مهاجرت در هدمورا پاسخ منفی در مورد درخواست خود برای کسب اجازه اقامت، دریافت کرد. بنا به نامه اداره مهاجرت، آنها دلایل کافی برای کسب اجازه اقامت ندارند.

سحر نیازی همراه همسر و کودک خردسال ایشان

سحر نیازی می‌گوید: "اداره مهاجرت به آنان گفته‌اند که در معرض خطر جدی نیستند."

سحر پس از دریافت نامه اداره مهاجرت، با چشمان اشکبار از پله‌های ساختمان اداره مهاجرت پایین می‌رود.

- "ما اجازه اقامت نداریم. درخواست ما رد شده است. برای من بهتر است که همینجا بمیرم تا به ایران برگردم."

تمامی این امر در فیلم مستند "در میان هیچ کجا" که در مورد سرنوشت چهار زن ایرانی پناهجو توسط فرح شیلاندری و روبین سونداستروم ساخته شده است، به تصویر کشیده شده است. این فیلم مستند در یک جشنواره بزرگ بین‌المللی فیلم در ماه آوریل ۲۰۱۱ در پاریس نمایش داده شد. در پنج روز این فستیوال هفتاد فیلم کوتاه از کشورهای مختلف به نمایش گذاشته شدند.

سحر نیازی همچنین مقالاتی علیه نظام نوشته و خواستار حقوق برابر برای زنان ایرانی شده است. از آنجا که آزادی بیان در رژیم توتالیتر ایران وجود ندارد، او از بازگشت به ایران بسیار واهمه دارد.

طلاق

در مورد طلاق، تمامی حقوق مختص به مرد است. مرد است که تصمیم می‌گیرد با طلاق موافقت کند و یا به ازدواج فعلی ادامه دهد. اگر زن موفق به گرفتن طلاق شود، حضانت فرزندان به مرد تعلق دارد. در اسلام، مردان می‌توانند تا چهار همسر داشته باشند، اما زنان باید از هر گونه رابطه خارج از ازدواج خودداری کنند. اگر زن متاهلی با مرد دیگری رابطه جنسی برقرار کند، به مرگ با سنگسار محکوم خواهد شد!

بر اساس دکترین اسلام، زنان نصف یک مرد محسوب می‌شوند. بنابراین، از نیمی از حقوق یک انسان برخوردارند. در آنجا که دادگاه‌های اسلامی به شهادت دو مرد نیاز دارند، شهادت چهار زن برابر با آن پذیرفته می‌شود.

در شانزدهم آگوست، این زن و شوهر باید در برابر دادگاه اداره مهاجرت بایستند و به پرسش‌های دادگاه پاسخ دهند. حالا باید صبر کرد و دید آیا این خانواده به ایران بازگردانده شده و در نتیجه با نیروهای امنیتی، زندان، شکنجه و یا اعدام روبرو خواهند شد؟ یا آنکه اداره مهاجرت به آنان اجازه زنده ماندن در سوئد خواهد داد؟

رولاند انگوال
ترجمه فرح شیلاندری